(419) "गूरी हिंसागत्योः" (IV-दिवादिः-1154. सक. सेट्. आत्म.)
गुरते गूर (गुर) येतेति शे णावुद्यमने तङि ।
श्यनि गूर्यत इत्येवं गतिहिंसनयोस्तङि ॥' (श्लो. 152) इति देवः ।

'—हिंसावयोहान्योः' इति क्वचित् पाठः ।

गूरकः-रिका,	गूरकः-रिका,	जुगूरिषकः-षिका,	जोगूरकः-रिका ;
गूरिता-त्री,	गूरयिता-त्री,	जुगूरिषिता-त्री,	जोगूरिता-त्री ;
—	गूरयन्-न्ती,	गूरयिष्यन्-न्ती-ती ;	—
[1]गूर्यमाणः,	गूरयमाणः,	जुगूरिषमाणः,	जोगूर्यमाणः ;
गूरिष्यमाणः,	गूरयिष्यमाणः,	जुगूरिषिष्यमाणः,	जोगूरिष्यमाणः ;
सुगूः-सुगूरौ सुगूरः ;	—	—	—
[2]गूर्णम्-[A]गूर्णः-गूर्णवान्,		गूरितः, जुगूरिषितः,	जोगूरितः-तवान् ;
गूरः, सुगूरी,	[3]गूरणः, गूरः,	जुगूरिषुः,	जोगूरः ;
गूरितव्यम्,	गूरयितव्यम्,	जुगूरिषितव्यम्,	जोगूरितव्यम् ;
गूरणीयम्,	गूरणीयम्,	जुगूरिषणीयम्,	जोगूरणीयम् ;
ईषद्गूरः-दुर्गूरः-सुगूरः ;		—	—
गूर्यमाणः,	गूर्यमाणः.	जुगूरिष्यमाणः,	जोगूर्यमाणः ;
गूरः,	गूरः,	जुगूरिषः,	जोगूरः ;
गूरितुम्,	गूरयितुम्,	जुगूरिषितुम्,	जोगूरितुम्,
[4]गूरा,	गूरणा,	जुगूरिषा,	जोगूरा ;
गूरणम्,	गूरणम्,	जुगूरिषणम्,	जोगूरणम् ;
गूरित्वा,	गूरयित्वा,	जुगूरिषित्वा,	जोगूरित्वा ;
निगूर्य,	सङ्गूर्य,	सञ्जुगूरिष्य,	सञ्जोगूर्य ;

1. 'दिवादिभ्यः—' (3-1-69) इति श्यन्विकरणप्रत्ययः । 'पर्जन्यवल्लक्षणं प्रवर्तते' इति न्यायात् 'हलि च' (8-2-77) इति दीर्घः ।
2. 'श्वीदितो निष्ठायाम्' (7-2-14) इति इण्निषेधः । 'रदाभ्याम्—' (8-2-42) इति निष्ठानत्वे णत्वम् ।
3. 'अनुदात्तेतश्च हलादेः' (3-2-149) इति युच् ताच्छीलिकः ।
4. स्त्रियाम् 'गुरोश्च हलः' (3-3-103) इति अकारप्रत्ययः । अदन्तत्वात् टाप् ।

A. 'गूर्णेऽस्मिन् बहुजन्तुघूरिणि खले जूर्णैः शशंसे नृभिः
शौरिः शूरकपर्वचूरणपरः सन्तप्यमानः सताम् ।' धा. का. 2-60.